

2

Հիմայ, պարոն խմբագիր, տեսնում էք թէ
որքան հեռի են իրերի ճշմարիտ զրութիւնից պ-
կ. կ. նկատողութիւնները և որքան մեզանչում
է նա հասարակական գործի դէմ, հանդէս գուրս
գալով այդպիսի գործերին ամենից քիչ հարկա-
ւոր և ամենից քիչ ձեռնատու անձշտութիւննե-
րում:

Խաչատուր Քալանթարեանց

ՆԵՐՔԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

¶. Բաֆֆիի Ագուլիսից գրած նամակը «Մշակի», մէջ կարդալուց յետոյ, պ. Երիցեանը հետաքրքրվեց տեսնել այն թերթիկը, որ մեր աշխատակիցը մեզ ուղարկել է և որի վրա կայ

ԽՈՎՃԱ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅՈՒՆ

ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ԱՆԳԼԻԱ

թիւնք, զգիքի մէջ գտնված կանի բներագրերի
հետ և համոզվեցինք որ թերթիկի վրա եղած
նշանները դժբաղսապէս ոչինչ նմանութիւն չու-
նեն Վանքի սեպական տառերի հետ:

Մեզ գրում են Պարսկաստանի թալիքից քա-
ղաքից հետեւալը. «Ենպտեմբերի 26-ին այս
կողմնում եղանակը յանկարծ ցրուեց և ոչ միայն
լեռները, այլ և դաշտերը ծածկվեցան ձիւնով:
Դեռ չը քաղված հաղողի այգիները, բրինձի
հունձքը և չը հաւաքված չաս մշակաթիւններ
մնացին թանձր ձիւնի տակ: Նոյն օրում զա-
նազան տեղերում բքաբեր փոխորիկներ են
պատահել, քարավանների անասունները և մար-
դիկ սառել եին:»

ԾԱ.ՄԱ.ԽՈՒՅՑ ստացանք 40 րուբլ, բաժանորդագին «Ժուրինալ գ'Օրիան» լրազրի, հետեւեալ անձնանքներից: Աղբէկ Լալայեանց, Գէորգ Կաճկանեան, Միքայէլ Ներսիսեան, Միքայէլ բէկ Աւշարեան, Աղ. Տէր-Մահակեան, Խրիստափօր Նազարեան, Ղահրաման Մէլիք - Սուրատեան, Զահանկիր Թառանեան, Առաքել Օսմանցեկ, Աստուածատոր Գալուստեան, Միքայէլ Նազարեանց, Մարտիրոս Ղազարեան, Յարութիւն Տէր-Եսայեան, Արքահամ Քասպարեան, Ալեքսանդր Նաջարեանց: Առաջմայ 1,000 րուբլ 13 կոպ. բաժանորդական գումարի հետ, կանի 1,040 րուբլ 13 կոպէկ:

Դարձեալ կրկնում ենք մեր բաժանորդներին,
որոնք գեռ չեն վճարել «Մշակի» անցեալ և
այս տարիայ բաժանորդագինը, որ չուտով հասց-
նեն խմբազրութեանը իրանց վրա մնացած
պարտքը».

Ա.ԽԱԼ.ՔՈՒ.Ա.ՔԻՑ մեզ գրում են որ այդտեղի
արթունական երկդասատնեան ուսումնարանի
տեսուչը տեղափոխում է Երևան, Ամենքը հա-
ւատացած են որ այդ դպրոցը կարող էր աւելի
առաջադէմ լինել մի այլ տեսչի ձեռքում:
Մինչեւ անգամ գիւղական միջասատնեան գրպ-
րոցներ, ինչպէս, օրինակ, Բարալէթի գիւղի
դպրոցը, աւելի առաջադէմ են, քան թէ վերև
յիշված ուսումնարանը,

Դ.Ձ.Ա.ԲԻՑ մեղ գրում են: «Այստեղի կլուբը
լաւ գրութեան մէջ չէ: Արդէն վեց ամիս է բու-
ֆետ չունի, գիշերները ձուաձեղից աւելի ոչինչ
չէ կարելի ստանալ: Ընթերցարանում կարդալ
անհնարին է, որովհետև անդամները փոխանակ
կարդալու, հաւաքվում են սենենակում և բարձր
մասահաթներ են անում: Ասում են որ այս
ձմեռվայ համար բաւական մեծ գնով հրաւիր-
ված է լաւ երաժշտութիւն: Զարմանալի բան,
ուտելու բան չը կայ, իսկ երաժշտութիւն են
հրաւիրում, չը նայելով որ կլուբը մեծ պարտ-
քերի տակ է ընկել:»

Երեկ տպեցինք պ. Երիցեանի դասախոսութեան պրօքրամը, Պարոնը կարդալու է իր գասախօսութիւնը հայերէն լեզուով, Արծրունութատրոնում, չորեքշաբթի և ուրբաթ օրը առաջիկայ շաբթին և նոյնպէս չորեքշաբթի և ուրբաթ օրը հետեւեալ յամին.

ՍՂՆԱԽԻՑ ստացանք 25 ր. 40 կ. բաժանորդագին «Ժողովական ԳՈՐԾԻԱՆ» լրագրի, հետեւեալ անձնութեա, Ալեքսանդր աւագ ռահ. ՏԵՌ-ԱԼԵՔՍԻԿԱ-

иеванъ, Уаррафиу Մուսեանъ, Уаррафиу Շահվերդեանъ,
Абрамъ Моисеевичъ Крынскій, Марія и Станиславъ Дейнаровичи, Պաղար Յարութիւնեանъ,
Աբրամէ Պէտրիաշվիլի, Թէգո Ճամփաշվիլի, Միխօնօչիտաշվիլի,
Իաթիկօ Բակալաշվիլի, Խվանէ Կալաշվիլի,
Գրիգոր Զիգինեանъ, Ծղալօր Նօնեանъ,
Վահակի Հանիկյանъ, Զաքարիա Անդրանիկյանъ, Հեկ-

Ղայսո Օնանեան, Քակիր Փիրալեան, Յուհաննէս Շելահամեան, Եագօր Լիսինեան, Յարութիւն Սարդիսիեան, Աստուածատուր Լիսնովեան, Սեւփան Եագօրեան, Արէ Շանկերդեան, Աստուածատուր Ամբրիսանեան, Կօնստանտին Յարութիւնեան, Ճա-
видъ Михайловичъ Зейдаловъ, Ոիմէօն Ազա-
րեան, Ընդգամնը 25 րուբլ 40 կոպ., իսկ առաջ-
վայ բաժանորդական գումարի հետ անում է
1065 րուբլ 53 կոպէկ:

ատձառով չը փակեցին իրանց խանութ-
երը: Կառավարութիւնը նախազգուշական
իջոցներ է գործադրում, որպէս զի Խղան-
իայի մէջ ապստամբութիւն չը սկսվի:
Իրանդիայի մէջ եղած զօրքերի բոլոր օ-
ժիցերները ծառայութեան են հրաւիրված:
ուրբլինի զօրքերը ուժեղացրած են և հը-
աման են ստացել չը հեռանալ զօրանոց-
երից: Բանտերի պահապան զինուորներին
գնութիւն է հասցրած: Պահապանների
թիւը աւելացրած է:

հսի քաղաքականութեան հետևել և նա
էտք է իրազործվի այն մարդուց, որ ա-
աջարկել է այդ քաղաքականութիւնը և
ա մշտական պաշտպան է եղել։ “Քրեվիի
La Paix” լրագիրը նկատում է, որ խօ-
սկցութիւնը նոր մինհստրութեան մասին
առանց դաստիարակութիւն առաջ պրօգրա-
վերաբերութեամբ։

Հրագրությունը անդադար մասրամատներ են
ազգորդում Գրեվիի և Գամբետտայի տե-
սթեան մասին։ Տեսութիւնը չափազանց
սրեկամական եղել և նրա ժամանակ խօս-
վել է նյոյնպէս և արտաքին քաղաքականու-
թեան վերաբերութեամբ։ Գերմանիայի մա-
սն Գամբետտա ասել է, որ նա սուխց մին-
զ գլուխ զինաւորված է։ “Ներքին հար-
երի վերաբերութեամբ պետական ոյդ եր-
աւ գործիչներն ել միատեսակ կարծիքներ
։ յայտնել։ Փարիզի մէջ սպասում են լորդ
ունվիլին, որ աշխատում է անգլօ-Փրան-
շական գաշնակցութիւն կազմել երեք կայ-
սերի գաշնակցութեանը ընդդիմագրելու
ամարտ

Այդ նախագծի մասին վաղուց խօսում
ու, բայց նրա իրագործվելը կասկածելի է:
Այդ գաշնակցութեան կուսակիցները մեծ
ոյս են գնում՝ Գամբետայի մինիստրու-
եան վրա, մանաւանդ որ Գամբետա
ուղիւ է անձամբ ուղղութիւն տալ Ֆրան-
սայի արտաքին քաղաքականութեանը: Թէ
քան մեծ յօյսեր են գնում Գամբետայի
նիստարութեան վրա, կարելի է գտառել այն
անգամանքից, որ Փարիզի բօրսան իսկոյն
որդքացրեց իր արամագրութիւնը, հետո
տեղեկութիւն ստացաւ, թէ Գամբետա
աւերպած է Գրեվիի մօս: Այդ օրը բո-
ր արժեթղթերի գները բարձրացան: Առ-
ասարակ ամենքը Գամբետայից շատ են
զասում, գուցէ աւելի, քան թէ նա կա-
դա է անել:

ՆԱՄԱԿ ԹԻՒՐՔԻԱՅԻՑ

Ա. Պօլիս, 4 Հոկտեմբերի 81

զատութեամբ ընտրէ իր օգնականներին
ատգամաւորների ժողովի մեծամասնու-
թեան տրամադրութեան համեմատ գրելի
ատամախանեց, որ այդ խորչուրդը համա-
ատամախանում է նրա սեփական դիտա-
րութիւններին, որ նա ինքը խոստովան-
ում է ապագայ կառավարութեան միակեր-
ութեան և ազատութեան անհրաժեշտու-
թիւնը: Գամբետայի „Voltaire“ լրագիրը
կատում է, որ այդ տեսութիւնը սկզբնա-
ան համաձայնութեան բնաւորութիւն ու-
էր: Գործերը մի քանի ժամանակ այժմեան
րութեան մէջ կը մնան, որովհետեւ հարցը
բինաւոր կերպով մեկնելու համար գեռ
ս մի քանի տեսութիւններ են հարկաւոր
ամբետայի և գրելիի մէջ: „Paris“ լր-
ագրի խօսքերի համեմատ, որի խմբագիրը
ամբետայի բարեկամէ, տեսութեան ժա-
նակ չէ խօսվել անյապաղ նոր մինիստ-
ութիւն կազմելու մասին: „Տեսութենից
որեք օր առաջ, գրում է այդ լրագիրը,
ըելի մի նամակով խնդրեց Գամբետային
յցելել իրան գործերի դրութիւնը ընդ-
ամրապէս քննելու համար: Գամբետա
սկզին ընդունեց այդ հրաւերը: Խօսակցու-
թիւնը վերջին ընտրութիւնների պատճա-
ռով ստեղծված գործերի դրութեան մասին
ո: Գրելի խօստովանում եր այդ ընտրու-
թիւնների առաջադէմ բնաւորութիւնը և
սփաւոր վերանորոգութիւնների անհրա-
շշառութիւնը—Հասկանալի է, նկատել է

տեղիկոթիւնները կրցանք ստանալ: Արդարեն Բ.
Դուռը որոշեր է լիազօր պաշտօննեայ մը խրկել
Հայաստան, բայց գեսապանները դեռ հաւանու-
թիւն չեն տուած Բ. Դրան առաջարկութեան,
Դեսպանք կառարկեն թէ ինչ պիտի ընէ լիազօր
պաշտօննեայ մը: Քննութիւններ ընելով արդիւն-
քը պիտի հազորդէ: անօգուտ գործ: Աւան զի
Անգղիոյ հիւպատոսներն հաղորդած են ընդար-
ձակ տեղեկութիւններ Հայաստանի կացութեան
վրայ. հայոց պատրիարքարանը կը ներկայացնէ
շարունակ գեսապանաց իրաց վիճակը. Բ. Դուռը
արդէն լիազօր քննիչներ խրկած էր Յուսուփ
բաշա, Ապէտին բաշա, Մազնար բաշա հայ օգ-
նականներով. այս քննիչները որ երկար ատեն
այն կողմերը կեցան, հաղորդած են կառավա-
րութեան պէտք եղած տեղեկութիւնները: Արդ
ի միասին քերելով հիւպատոսաց, պատրիարքա-
րանի և թիւրք քննիչներու տեղեկագիրներն կը ըր-
նան ստանալ Հայաստանի վիճակին վրայ պէտք
եղած զաղակարն, ուրեմն ինչ հարկ նոր քննու-
թեանց: Խոկ եթէ լիազօր պատուիրաքը պիտի
երթայ բարեկարգութիւններ գործադրելու հա-
մար, այս ալ ընդունելի առաջարկութիւն մը չը
կրնար ըլլալ: Հայաստանի համար ըլլալիք բա-
րեկարգութիւններն զանազան ճիւղերու կը բաժ-
նուին. մէկ անձ մը միայն բնչպէս կարող է զա-
նոնք ի գործ զնել, նա մասնաւանդ ձմրան եղա-
նակի մէջ, չունենալով ձեռքը գործադրուելիք
բարեկարգութեանց ծրադիր մը: Բ. Դուռը կը
պատասխանէ թէ ինչն միայն պարաւուր է բա-
րեկարգութիւններ մտցնել և պարբերաբար տե-
ղեկութիւն հաղորդել ակրութեանց, բայց թէ ինչ
միջացներօվ այդ բարեկարգութիւնները ի գործ
կը զնէ, այդ իրեն կը վելաբերի: — Խնդիրն առ
այժմ այս վիճակին մէջն է:

61-րդ յօդուածի առթիւ տեսակ տեսակ լուրեր կը պարտին, այսպէս, մեր առած տեղեկութեանց համեմատ, ինչպէս ուրիշ նամակով ալ բախնք, Հայաստանի բարեկարգութեանց համար այս ձմեռ ոչինչ պէտք է յուսալ:

Երբ ազգային հարցը այս վիճակի, մէջն է, մեր
ներքին գործերն ալ օրէցօր կը խառնակին, գա-
հոսի մը մէջ ենք, առանց ուղղութեան հոս հոն
կը զարնուինք:— Տակաւին նշան մը չը տեսնուիր
թէ Սայոց կաթողիկոսի խնդիր ինչպէս պիտի
վերջանայ: Ըսին թէ Կաթողիկոսը Դրան դիմելով
խնդրեք է որ իրեն տրուած Պէտք ը ետ առնեն
ու պատրիարքարանի կամքին համաձայն Պէ-
րաթ մը տան, վերջը այս լուրը տրու կը հա-
նեն, բայց նորէն կը հաստատեն: Այս ոտոյդ է
որ Մկրտիչ կաթողիկոս կը խաղցնէ պատրիար-
քարանը: Յանձնաժողով մը ընտրուեցաւ, երկու
կողմանց հաճութեամբ, այս խնդիրը կարգադրե-
լու համար: Յանձնաժողովոյ նախագահ բնարուե-
ցաւ Ազգային Սարգս էֆէնդի, որ Բ. Դրան
բարձրագոյն պաշտօնեայ մ'է: Ազգային կեսնի նա-
խագահ ընտրուիլն այն նկատումով եղած է որ
նա վաղուց է կը վայելէ կառավարութեան վրա-
առանութիւնը, և յաջողի թերեւս համոզել կառա-
վարութիւնը որ տեղի տայ այս խնդրոյն մէջ
պատրիարքարանի պահանջմանց, և այս կերպով
սկզբնաւորութիւն մը ըլլայ վերսախն բարեկա-
մական ընելու Բ. Դրան և պատրիարքարանի յա-
րաբերութիւնները, որ հաւասարապէս օգտակար
է թէ Թիւրքիայի և թէ հայ ազգին:

կարծես բաւական չէր այս Միսի խնդիրը և
ահա աւելցաւ Երուսաղէմի հարց մ՞ալ, յորմէ Ռ.
Դուռը օգուտ կը քաղէ մեր ներքին գործոց մէջ
միջամտելու: Երուսաղէմի միարանութեան երկու
անդամներ վանքին մէջ խռութիւն կը յարուցա-
նեն, պատրիարքի դէմ կապստամբին, վարչու-
թեան անդամներէն մէկ մասը իրենց կողմը ձը-
գելու: Երուսաղէմի և Կ. Պօլոց պատրիարքները
հարկ կը սկզբն որ երկու միարանները հեռա-
սան վանքէն, սակայն անսոնք կառավարութեան
միջամտութեանը զիմելով գեռ վանքին մէջ ան-

Արդէն յայտնի է որ Բ. Գուռը միջամտել լուգականի միջտ առաջնորդական խնդրոց մէջ։ Պատաժայները բազմաթիւ են. անցեալներն ալ կը աղողիկ, պատրիարքարանի, որ չը հեռացնեն։ Խասիայէն Եգեսեան եպիսկոպոսը, որմէ շատ ժգուհ է ժողովուրդը, իսկ հրաման կուտայ կաւագարութիւնը կ. Պօլիս կանչել, իբր եկեղեցան մը կառավարութիւն շահուց հակառ ակ շարուց, Երգնկայի Հմայիակ եպիսկոպոսը որ յառած է գոհ ընել իր ժողովուրդը, դժուար գոհ զարդ ժողովուրդ մը, Պատրիարքարանի պատաշ-

վերադառնալ 1878-էն առաջ ազգային քաղաքականութեան: — Գուցէ այս վերջինը պէտք է պասինք ժողովուրդէ մը որ ազօթելու և պատելու վարժած է, և կուզէ առանց զոհովութեան մեծ բարիքներ ի ձեռս բերել: — Հիմայ մանք սկսած են ըսել, հայկական հարցը դեսանաց և Բ. Դրան միջն պիտի կարգադրուի, ոչ այսուհետեւ Ներսէս պատրիարքը ոչինչ պիտի նէ, կամ թէ ինչ որ ինքն պիտի ընէ յաջորդն զայն կարող է ըսել, և եթէ այդ յաջորդը առավարութեան հետ աղէկ ըլլայ, այն ժամակ շատ աւելի օգուտներ կրնանք քաղել: — արդ խօսելով Ներսէսը հրաժարի և ուրիշ մը նորուի, տեսնենք այն ատեն ինչ կըլլայ: — Կր կարծիքն Բ. Դրութը իր հետևած քաղաքանութեան շատ յաջողած է, այնպէս որ աղդը որ կը պաշտէ իր պատրիարքը, զլուխը խորհած, լուռ, ձայն չը պիտի կարենա: Իրած ացնել նորա հրաժարականին վրայ: — Այս այլոյթին նշանները սկսած են շատնալ: — Թայփի, հեռադիր մը կը հաղորդէր թէ պատրիարքը լրապա պիտի երթայ: Արդարն պատրիարքը դդպիսի փափառ մը ունի, և օր մը արդարութեան նախարար ձէլտէթ բաշային կը հարցնէ բարդեօք հնար է իրեն Երոպայի ջուրերը թիւթիւթիւնը դարմաննելու համար: — ախարարը կը պատասխանէ թէ, ինչու չէ, սդամ մը նախարարաց ժողովին մէջ խօսելու դիրին գործ է: — Այս անուղղակի հարցման սխարարաց ժողովէն պատասխան չելլէր, և ասրիարքը որ արդէն մեծ յոյս չունէր, ալ կը սկսանց թէ բոլորովին անկարելի է:

շէ վատացնում Աւատրիայի և Գերմանիայի փոխադարձ յարաբերութիւնները: Խակ Պօլիտի խօսքերին՝ «մաղիարների տակ ճնշված ազգաբնակութիւնների» մասին, մինհմտր պատասխանեց, առաջարկելով պտտել եւլուպական զանազան պետութիւնները և ատել, թէ որ երկրում տիրապետող ցեղին չը պատկանող ազգերը այցելում են գոնէ չորրորդ մասը այն իրաւոնքների, որոնք արված են Ունգարիայում ոչ մազիար ազգաբնակութիւններին: Տիսսա աւելացրեց, որ եթէ Պօլիտ կը ցոյց տայ մի այդպիսի օրինակ, այն ժամանակ ինքն Տիսսա պատրաստէ ուշաղրութեան առնել նրա յայտարարութիւնը:

— Ֆրամուխական լրագիրները գրում են: Արմատականների և նօցիալիստների աղմկալի ժողովները սկսում են անհանդստացնել վախկութութուաղիային, թէպէտ մինչև այժմ յեղափոխական տմենախխոտ ցոյցերը անհետք էին անցնում հասարակութեան համար: Կօմունարների վերջն միտինչը այնքան բազմամարդ չէր, ինչպէս սպասում էին. մօտ երկու հազար մարդիկ հաւաքվեցան: Կլէմանսօ խելացիութեամբ հրաէքից հրաժարվեց: բելվիլեան նոր սպատգումասոր Տօնի Էլվիլֆօն նոյնպէս բացակայ էր: Նախագահը ընտրվեցաւ կօմունայի գեներալ: Էդ: Խօսում էին Տօնիսի արշաւանքի զանազան սուտ յափշտակութիւնների մասին, մանրամաննաբար քննում էին Գամբէտային, դատապարտում էին նրա կեանքի եղանակը և մանաւանդ նրա սեղանի ճոխութիւնը: Էւկ ինչ որ մարկիզ կամենում էր խօսեն, ուստի ճամանական համար ու

Հայկական

ԱՐՏՈՒՐԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

— Անզիւսկան լրագիրները հաղորդում են: Հոկտեմբերի 14-ին Անզիւսկան բարձրացած փոստիկի պատճառով համարեա հեռագրական բուռաղորդակցութիւնները կտրված էին: Միւս վայ մինչև կէսը Լօնդոնի բնակիչները լուրեր են ստանում ոչ եւրոպայից, ոչ Շօտլանդիայից ոչ Իրլանդիայից: Հեռագրական սիւները նեն տեղ ընկած են, իսկ թելերը կտրված: Նորութիւնը յարաբերութիւնները թագաւորութեան այն հարաւային մասի հետ կտրված էին: — Լօնդոնի լրագիրները հաղորդում են, որ ուրբայ գետպան Մուզուրութիւնական մնամակրութեամբ ընդունվեցաւ ժաղավայրից: Փարիզի հասարակութիւնը արդէն ընտելացել է այդ կարգից զուրս անցքերին և ոչինչ նշանակութիւն չէ տալի արմատական ճարտարախօսութեան այդ անվասա ցոյցերին:

— Կ. Պոլսից, հոկտեմբերի 6-ից հեռագրում են, որ Եօվիկօվ չէ մասնակցում Բ. Դանում կատարվող խորհրդակցութիւններին թիւրքաց և եւրոպական պատգամաւորների մէջ, Թիւրքիայի պետական պարագի և պրօցենոնների վճարելու վերաբերութեամբ պետական զանազան եկամուտներից միջազգային յանձնաժողովի հոկողութեան առաջ Շենքուացաց դեռապանը մարտնեա Բ.

Դիմուն ունէր լորդ Գրեյնվիլի հետ, որին նա
ստատապէս հաւատացրեց, որ թ. Գուորը, կօ-
ստրներ ուղարկելով Եվրապուս, աչքի առաջ-
էր միայն զինուորական ասպասամբութեան
շացնելը, և երբէք միտք չունէր ընդդիմադ-
թիւն գործել անզօդ-Գրանսիական աղքացու-
անը: Դեսպանը աւելացրեց, որ յանձնաժողովը

Ենակարծ ժամանակում յետ կը կանչիր։
— Լազգի ները հաղորդում են, որ հողացին
այի գանձապահ։ Պատրիկ Եզան, ներկայում
բիկ գտնվելով, իրաւուգական փախարքայի
աեմքերի ե-ին հետեւալը, և պատում է, որ Վիեն-
նայի կաթոնի արք նետ նորոգված բանակցութիւն-
ները այն հետեւանքն ունեցան, որ Հումքերա
թագաւորի տեսակցութիւնը աւստրիական կայս-

ՄԻԶԱԶԳԱԾԻՒԹԵՐՆ ՀՆԿԵՐՈՒԹԵՆԻՑ
Ս. ՊԵՏԵՐԲՈՒՐԳ, 14 ՀԱՂՄԵՐԵՐԻ: «Պօ-
ՐԱԾԵՔ» ԱՐԱԳԻՐԸ ՀԱՂՊՐՈՎԱՐԻ է. կոմ Լո-
լիս-Մելիքօվ բժշկների խորհրդակի ձմեռը
Պետերուրի շի գայ: Լուր է տարածված,
որ շատրվագի առաջնակ Օքուզեակ նշանակվում

է արեւմտեան Սիբիրի զինասոր նահանգապետ: Հոկտեմբերի 13-ին էկապերաները վճռեցին, որ անհրաժեշտ է կանօնաւորել խմբքների առևտուրը, ենթադրելով, որ անհրաժեշտ է հաջորդում են նեալը: Ուստարական սէյմի պատգամաւորի ժողովի նիստաւում, ադրէսի առիթով վիճա-

գործում Հոկտեմբերի 13-ին բարձր դաշտանը կաշեվարելի է և թիվ 105-ը 13 Հոկտեմբերի Փառագու

ՀԱՅՈՒՅՈՒՆ, 45 Դականութեղիք: Վաշտառապէս
հաստատվում է, որ էմիլը վերցրեց Հե-
լլատը երրորդ յամառ կռւից յետոյ:

Խմբագիր—հրատարակող ԳՐԻԳՈՐ ԱՐԾՐՈՒՆԻ

